

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Пилипецька сільська рада
Хустського району
Закарпатської області**
с. Пилипець, 75,
Хустський район,
Закарпатська обл., 90011

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторних акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Пилипецької сільської ради Хустського району Закарпатської області «Про затвердження Порядку розміщення зовнішньої реклами на території Пилипецької сільської ради» (далі – проект рішення), а також документи, що надіслані листом Пилипецької сільської ради Хустського району Закарпатської області від 01.04.2021 № 215.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної депутатської комісії з питань містобудування, земельних відносин та охорони природи та аналізу регуляторного впливу проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Пунктом 1 проекту рішення передбачено затвердження Порядку розміщення зовнішньої реклами на території Пилипецької сільської ради (далі – проект Порядку).

Правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а також порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів визначені Законом України від 06.09.2005 № 2806-IV «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему).

Згідно із частиною другою статті 11 Закону про дозвільну систему закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

Засади рекламної діяльності, зокрема, розміщення зовнішньої реклами, регулювання відносин, які виникають у процесі виробництва, розповсюдження та

АСУД "ДОК ПРОФ З"

ВИХ №2380/0/20-21 від 07.05.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B040000003BF53000408B8E00

Державна регуляторна служба України

ВИХ №2380/0/20-21 від 07.05.2021

споживання реклами, встановлено Законом України від 03.07.1996 № 270/96-ВР «Про рекламу» (далі – Закон про рекламу).

Частиною першою статті 16 Закону про рекламу передбачено, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, в порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типові правила розміщення зовнішньої реклами затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (далі – Типові правила).

За результатами проведеного аналізу повідомляємо про невідповідність проекту Правил законодавству з питань дозвільної системи та у сфері зовнішньої реклами, у тому числі Типовим правилам, зокрема в наступному.

1. Пункт 2 проекту Порядку пропонуємо привести у відповідність до пункту 2 Типових правил шляхом виключення не передбачених Типовими правилами термінів.

2. Пунктом 7 проекту Порядку визначено повноваження робочого органу, до яких, зокрема, належить внесення змін у дозвіл, переоформлення дозволу, продовження строку його дії, встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу.

Зазначаємо, що відповідно до частини першої статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру.

Статтею 4¹ Закону про дозвільну систему встановлюються основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру.

Отже, видача (переоформлення, анулювання) дозволів на розміщення зовнішньої реклами має здійснюється відповідно до Закону про дозвільну систему та Закону про рекламу.

Однак, на сьогодні Законом про дозвільну систему та Законом про рекламу не передбачено процедури внесення змін до дозволу, продовження строку його дії, встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу.

Враховуючи зазначене, пропонуємо виключити відповідні положення в тексті проекту Порядку (зокрема, в пунктах 7, 9 – 13, 23, 26).

Крім того, пропонуємо виключити підпункти 7.3, 7.6, 7.8 – 7.10, 7.12 – 7.14, 7.16 пункту 7 проекту Порядку як такі, що не передбачені Типовими правилами.

3. Пунктом 8 проекту Порядку передбачено, що для одержання дозволу заявник подає заяву разом з додатками робочому органу безпосередньо або через центр надання адміністративних послуг (ЦНАП).

Зазначаємо, що відповідно до частини чотирнадцятої статті 4¹ Закону про дозвільну систему прийняття від суб'єкта господарювання або уповноваженої ним особи заяви про одержання (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру здійснюється адміністратором у центрі надання адміністративних послуг.

Отже, у пункті 8 Правил необхідно визначити процедуру отримання дозволу на розміщення зовнішньої реклами лише через ЦНАП.

Разом з цим, пропонуємо частину другу пункту 8 проекту Порядку привести у відповідність до пункту 9 Типових правил, виключивши абзаци четвертий та п'ятий пункту 8 проекту Порядку.

Зазначаємо, що відповідно до статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання документа дозвільного характеру.

4. Пункти 9, 25, 37, 38, 47, 49, 51, 53 проекту Порядку пропонуємо привести у відповідність до пунктів 10, 28, 38, 37, 39 – 41, 44, 46 Типових правил відповідно.

При цьому, пропонуємо у абзаці четвертому пункту 14 проекту Порядку слова «територіальним органом виконавчої влади, що реалізує політику у сфері культурної спадщини» замінити на слово «Мінкультури».

Також пропонуємо передбачити у пункті 14 проекту Порядку, що отримання погоджень вчиняються робочим органом без залучення заявника протягом строку, встановленого для отримання дозволу, що відповідатиме вимогам Закону про дозвільну систему.

У пунктах 16 – 17 проекту Порядку пропонуємо встановити строки дозвільно-погоджувальної процедури з урахуванням вимог строку видачі дозволу або надання письмового повідомлення про відмову у його видачі 10 робочих днів, що відповідатиме строкам, визначеним Законом про дозвільну систему.

Пункти 33, 35 проекту Порядку, якими встановлено вимоги та заборони щодо розміщення зовнішньої реклами, пропонуємо привести у відповідність до пунктів 34, 35 Типових правил, зважаючи на те, що відповідно до частини п'ятої статті 16 Закону про рекламу перелік обмежень та заборон щодо розміщення зовнішньої реклами, встановлений цим Законом, є вичерпним.

Крім того, додаток 6 до проекту Порядку пропонуємо привести у відповідність до додатку 1 до Типових правил та доповнити проект Порядку формою дозволу, передбаченою додатком 3 до Типових правил.

5. Пункти 4, 18, 19, 22 – 24, 31, 32, 52, 54, а також додатки 2 – 5 до проекту Порядку пропонуємо виключити як такі, що не передбачені Типовими правилами.

Разом з цим, пропонуємо виключити пункти 27, 28 проекту Порядку, зважаючи на те, що переоформлення та анулювання дозволу на розміщення зовнішньої реклами повинно здійснюватися відповідно до вимог Закону про дозвільну систему. Зокрема, підстави для анулювання зазначеного дозволу, зазначені у пункті 28 проекту Порядку, не відповідають вимогам частини сьомої статті 4¹ Закону про дозвільну систему, якими визначено підстави для анулювання документу дозвільного характеру дозвільним органом.

6. Пункт 34 проекту Порядку пропонуємо виключити як такий, що не є предметом регулювання зазначеного Порядку, оскільки вимоги до соціальної реклами встановлені статтею 12 Закону про рекламу.

7. Пунктами 39 – 46 проекту Порядку встановлено порядок та вимоги до демонтажу спеціальних конструкцій та рекламних засобів.

Звертаємо увагу, що чинним законодавством України, в тому числі Законом про рекламу, не визначено процедури демонтажу рекламних засобів, а також не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування врегульовувати вищезазначені питання.

Відповідно до статті 41 Конституції України ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності.

Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом.

Статтею 124 Конституції України передбачено, що делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

Отже, пункти 39 – 46 проекту Порядку, а також положення щодо демонтажу рекламних засобів в тексті проекту Порядку потребують виключення.

8. Пропонуємо доповнити проект Порядку положеннями, передбаченими пунктами 21, 26, 48, 49 Типових правил.

9. Додатком 1 до проекту Порядку передбачено затвердження Порядку визначення розміру плати за користування місцями, які перебувають у комунальній власності та надаються розповсюджувачам зовнішньої реклами для розташування спеціальних конструкцій (далі – Порядок плати).

Зауважуємо, що зазначений порядок потребує приведення у відповідність до Типових правил та Закону про рекламу, зокрема в частині визначень, передбачених пунктом 2 цього Порядку плати.

Крім того, Порядком плати встановлено, що розмір плати за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів визначається при укладанні договору.

Зазначаємо, що відповідно до пункту 32 Типових правил, плата за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів, що перебуває у комунальній власності, встановлюється у порядку, визначеному органами місцевого самоврядування, а місцем, що перебуває у державній або приватній власності, – на договірних засадах з його власником або уповноваженим ним органом (особою).

Отже, укладання договору з розповсюджувачем зовнішньої реклами для користування місцем розташування рекламних засобів, що перебуває у комунальній власності, не передбачено.

Пропонуємо Порядок плати встановити окремим рішенням сільської ради з урахуванням вимог пункту 32 Типових правил.

Враховуючи вищезазначене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами доцільності – обґрунтована необхідність запровадження державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий *аналіз регуляторного впливу до проекту рішення* (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України

від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ згідно із вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема: визначити причини її виникнення; оцінити важливість зазначеної проблеми, навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб; визначити основні групи, на які вона справляє вплив; обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Разом з цим, у розділі 1 АРВ розробник обмежився лише текстовим описом проблеми, не навів дані у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

У розділі 2 АРВ задекларовані розробником цілі регулювання не мають якісного, кількісного та часового виміру та не вказують які проблеми мають вирішити.

У розділі 3 АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначив та не порівняв вигоди та витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі.

Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Окремо наголошуємо, що АРВ не наповнений інформацією щодо суб'єктів господарювання, на яких справлятиме вплив проект рішення.

У розділі 5 АРВ розробником не описаний механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі 8 АРВ розробником не визначені кількісні прогнозні показники результативності регуляторного акта (розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта), які наводяться протягом різних періодів після набрання чинності актом.

У зв'язку із відсутністю в АРВ усієї необхідної інформації, числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту регуляторного акта, розробником не доведено відповідність цього рішення таким принципам державної регуляторної політики, як

ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням вищевикладеного, пропонуємо привести проект рішення Пилипецької сільської ради Хустського району Закарпатської області «Про затвердження Порядку розміщення зовнішньої реклами на території Пилипецької сільської ради» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

